

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ «ΟΝΕΙΡΑ» ΤΟΥ Ν. ΜΙΧΑΛΙΤΣΙΑΝΟΥ ΣΤΗΝ ΓΚΑΛΕΡΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ

Παραγωγή ονείρων

Ο κόσμος του ονείρου είναι η αφηγητρία, η πηγή έμπνευσης και πρόκλησης, έρευνας και πειραματισμού στο έργο του Ν. Μ. Εύστοχα ο ζωγράφος μάς οδηγεί στον τόπο όπου απρόβλεπτο και ανοίκειο κυριαρχούν και όπου όλα επιτρέπονται. Εμβρόντητοι από (α)πιθανές εξηγήσεις, αποδεχόμαστε (στα όνειρα) τα πάντα – όλα. **Στην τέχνη, με μάτια ανοιχτά, συμμετέχουμε στον κόσμο του άλλου, στο Άλλο.** Κριτικά, επικριτικά, καλούμαστε να ανακαλύψουμε κρυμμένες ερμηνείες, αλλοιωμένες. Το γεγονός ότι η ομορφιά (και πλείστες συναφείς έννοιες) βρίσκεται στα μάτια εκείνου που κοιτά έχει επισήμως ανακοινωθεί από αρχαιοτάτων

χρόνων. Τα μάτια, πάλι, σήμερα, κουρασμένα από τις κοντινές αποστάσεις, συχνά αδυνατούν να δουν. Στην κοντινότερη απόσταση, αυτή ανάμεσα στο θεατή και το έργο, μπορούν να επιτελεσθούν ασκήσεις θάρρους μακρινών αποστάσεων ενάντια σε αναμασημένες ερμηνείες, οπτικά λογύδρια και κλισε. Τα μεγαλύτερα ταξίδια στα μικρότερα δωμάτια...

Αφορμή στάθηκαν κοντινές επισκέψεις σε εκθέσεις και χώρους που, επιχειρώντας διάλογο, δοκιμάζουν – επειδή είναι νέοι, επειδή είναι παλιοί, ποιος ξέρει... «Ο χρόνος, οι άνθρωποι, οι ιστορίες τους» πλάι-πάνω-δίπλα-απέναντι στα μόνιμα εκθέματα του Μουσείου Μπενάκη της Κουμπάρη, μια κρυφή ματιά σε εργαστήρια κοσμημάτων «Tools» στο ΤΑΕ, η απαστράπτουσα «Silver» του Α.Χ. στο six d.o.g.s. που μόνο για την πίσω αυλή καταχωρίζεται, κατ' εξακολούθηση, καθαυτό ως έργο. ■